

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTEREN

3. november 2009

Besvarelse af spørgsmål 2 alm. del stillet af Erhvervsudvalget den 9. oktober 2009 efter ønske fra Anne Bastrup (SF)

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål 2:

Ministeren bedes oplyse, om det ikke forholder sig således, at en professionel rådgiver - f.eks. en bankrådgiver - kan være erstatningsansvarlig, hvis det viser sig, at rådgivningen omkring fx boliglån har været uansvarlig. Ministeren bedes i den forbindelse redegøre for erstatningspligtens kriterier og omfang og konkret oplyse, om der er sager af den karakter fra Fionia Bank.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Svar:

Erstatningsansvar i forbindelse med rådgivning om f.eks. boliglån følger de almindelige regler i dansk ret om erstatningsansvar. Således vil forkert eller mangelfuld rådgivning om boliglån efter omstændighederne kunne blive anset for at være erstatningspådragende.

Betingelserne for at kunne ifalde erstatningsansvar som professionel rådgiver er, at der foreligger et ansvarsgrundlag, at kunden har lidt og kan dokumentere et tab som følge af rådgivningen. Kravet om, at kunden har lidt et økonomisk tab, er helt grundlæggende i erstatningsretten. I udgangspunktet er skuffede forventninger alene ikke tilstrækkeligt til at få tilkendt erstatning.

I en række sager har det medført erstatningsansvar, at pengeinstitutter har begået klare fejl såsom regnefejl, misforståelse af enkle regler, opstillingsfejl i budgetter eller konsekvensberegninger. Dette kan fx være tilfældet, hvis en kunde erhverver en fast ejendom på baggrund af en økonomi- og budgetberegning fra sit pengeinstitut, men efterfølgende må sælge ejendommen og realisere et tab, fordi bankens beregning indeholdt erstatningspådragende fejl. Ligeledes har forkerte tilkendegivelser om enkle regler i skattelovgivningen medført erstatningsansvar.

I rådgivningssituationer, hvor konsekvenserne ikke er mulige at bedømme med sikkerhed, og pengeinstitutternes rådgivning indebærer et fagligt skøn, skal pengeinstituttet orientere kunden om forskellige valgmuligheder samt sandsynlige konsekvenser af et valg, ligesom instituttet generelt skal assistere kunden i dennes valg på grundlag af kundens egne ønsker. I disse sager har pengeinstitutankenævnet typisk afvist at pålægge institutterne rådgivningsansvar for skønspregt rådgivning, selv om skønnet senere viste sig at være forkert og førte til tab for kunden.

Der er dog eksempler på, at ankenævnet har pålagt ansvar i forbindelse med skønsmæssige vurderinger. Dette er sket, hvor instituttet havde tilsikret en kunde et bestemt resultat, eller hvor et bestemt resultat måtte fremgå af rådgivningen. Der er imidlertid kun tale om meget få sager i ankenævnets offentliggjorte praksis.

Andre eksempler, hvor erstatningsansvar er blevet pålagt, er ved manglende eller fejlagtig rådgivning om kurssikring i forbindelse med hjemtagelse af kreditforeningslån, om undladelse af rådgivning ved dekort eller betaling af særlig afgift som følge af ophævelse af indekskonto, samt for pengeinstituttets manglende henvendelse til kunden om en ugunstig kursudvikling, hvor pengeinstituttet havde aftalt aktiv formuepleje af kundens midler.

Jeg har på nuværende tidspunkt ikke konkret kendskab til, at der skulle være borgere, der har indbragt en sag for Ankenævnet om mangelfuld rådgivning i forbindelse med boliglån mod Fionia Bank.